

نخبه‌ای که از ناکامی در المپیاد ناامید نشد؛ داستان دانش‌آموزی که مخترع شد

یاسین زنگویی، دانش‌آموز نخبه و مخترع خراسان جنوبی، با وجود تجربه ناکامی در المپیاد، مسیر پژوهش و نوآوری را رها نکرد و توانست از سنین نوجوانی به ثبت اختراع و کسب موفقیت‌های علمی دست یابد. او در گفت‌وگو با تأکید بر ضرورت حمایت از دانش‌آموزان مستعد، پژوهش را عاملی مهم در افزایش اعتماد به نفس، مهارت‌های برنامه‌ریزی و موفقیت تحصیلی و حرفه‌ای نسل جوان دانست.

به گزارش شبکه خبری مدیران نابغه، یاسین زنگویی، دانش‌آموز نخبه و مبتکر از استان خراسان جنوبی، در دنیای علم و نوآوری به عنوان یک ستاره درخشان شناخته می‌شود. او که از سنین پایین به پژوهش و اختراعات علاقه‌مند بوده، با ذهنی خلاق و پرانرژی، در سیزده سالگی موفق به ثبت اختراع شده است.

زنگویی با شور و شوقی مثال‌زدنی، در مسیر خود با چالش‌های زیادی روبه‌رو شده است؛ از جمله ناکامی در المپیاد. اما این ناکامی‌ها هرگز او را متوقف نکرده‌اند. بلکه برعکس، او را به سمت خلق ایده‌های نوین و حل چالش‌های علمی سوق داده‌اند.

او از سفر خود به دنیای نجوم و اختراعاتی سخن می‌گوید که می‌توانند فرآیند رصد آسمان را برای منجمان تسهیل کنند. داستان یاسین زنگویی نه تنها نمایانگر نبوغ و استعداد اوست، بلکه الهام‌بخش جوانان برای پیگیری آرزوهایشان و تبدیل چالش‌ها به فرصت‌هاست.

لزوم حمایت از دانش‌آموزان مستعد

زنگویی معتقد است هر زمان یک دانش‌آموز بخواهد گامی مثبت بردارد، ناامید کردن او از سوی مسئولان کار نادرستی است. او می‌گوید: «چه مسئولان کار دیگری انجام دهند یا ندهند، دست‌کم باید از نظر روانی و تشویق، به دانش‌آموزان کمک کنند.»

وی افزود: «علاوه بر این، مسئولان باید امکانات کارگاهی را در اختیار دانش‌آموزان قرار دهند. برای مثال، ما برای ساخت دستگاه خود، موتوری نیاز داشتیم که در مشهد پیدا نمی‌شد و مجبور شدیم آن را از جای دیگری سفارش دهیم. این نشان‌دهنده نیاز به حمایت‌های مالی و امکاناتی از سمت مسئولان است.»

او ادامه داد: «متأسفانه برخی از مسئولان تنها زمانی حاضر به حمایت هستند که یک دانش‌آموز به رتبه‌ای برسد. این رفتار نادرست است؛ چرا که ممکن است قبل از کسب رتبه، یک گروه سعی در بهبود پروژه داشته باشند اما به دلیل فقدان حمایت مالی ناامید شوند.»

تعادل میان درس و پژوهش

این مخترع جوان درباره اهمیت زمان‌بندی در دوران تحصیل گفت: «در زمان دبیرستان، اولویت‌ها بسیار مهم هستند. زمانی که ایده‌های خود را آماده کردم، معتقد بودم باید به کنکور توجه زیادی داشته باشم. با این حال، این‌گونه نبود که به طور کامل درس‌هایم را رها کنم؛ بلکه تلاش کردم تعادلی میان درس و ایده‌های پژوهشی‌ام برقرار کنم.»

وی افزود: «در سال‌های دهم و یازدهم، در کنار درس به تحقیقاتم ادامه دادم و حتی توانستم رتبه‌های کشوری کسب کنم. اما در سال دوازدهم، به وضوح مشخص بود که باید بیشتر بر روی درس تمرکز کنم، زیرا هدفم قبولی در دانشگاه بود.»

پژوهش؛ پلی به سوی آینده

این نخبه سمپادی به تأثیر مثبت تحقیقات در فهم محتوای درسی اشاره کرد و گفت: «هم‌اکنون که به دوران دانشجویی خود نگاه می‌کنم، تجربیات دانش‌آموزی‌ام به شدت در پیشرفت‌های من تأثیر داشته است.»

او ادامه داد: «اگرچه ممکن است برخی از دانش‌آموزان به دلیل تفاوت رشته‌ای که انتخاب می‌کنند، احساس کنند کارهای پژوهشی تأثیر چندانی بر مسیرشان نداشته است، اما واقعاً هر دانش‌آموزی باید در کنار درس به دنبال علایق خود باشد تا در انتخاب رشته و مسیر آینده‌اش موفق‌تر عمل کند.»

زنگویی در پایان تأکید کرد: «کار پژوهشی به دانش‌آموزان اعتماد به نفس و مهارت‌های برنامه‌ریزی را می‌آموزد و به آن‌ها کمک می‌کند تا یک قدم جلوتر از دیگران باشند.»